

اشعاری از شهریار + زندگینامه

۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۳ ساعت ۲۲:۴۴

سرگذشت عشق آتشین و ناکام او که به ترک تحصیل وی از رشته پزشکی در سال آخر منجر شد، مسیر زندگی او را عوض کرد و تحولات درونی او را به اوج معنوی ویژه‌ای کشانید و به اشعارش شور و حالی دیگر بخشید. وی سرانجام پس از هشتاد و سه سال زندگی شاعرانه پربار در ۲۷ شهریور ماه ۱۳۶۷ هجری شمسی درگذشت و بنا به وصیت خود در مقبره الشعرای تبریز به خاک سپرده شد

سید محمد حسین بهجت تبریزی متخلص به شهریار، شاعر پارسی‌گوی آذری‌زبان، در سال ۱۲۸۵ هجری شمسی در روستای خشک‌ناب در بخش قره‌چمن آذربایجان متولد شد. او تحصیلات خود را در مدرسه متحده و فیوضات و متوسطه تبریز و دارالفنون تهران گذراند و وارد دانشکده طب شد. سرگذشت عشق آتشین و ناکام او که به ترک تحصیل وی از رشته پزشکی در سال آخر منجر شد، مسیر زندگی او را عوض کرد و تحولات درونی او را به اوج معنوی ویژه‌ای کشانید و به اشعارش شور و حالی دیگر بخشید. وی سرانجام پس از هشتاد و سه سال زندگی شاعرانه پربار در ۲۷ شهریور ماه ۱۳۶۷ هجری شمسی درگذشت و بنا به وصیت خود در مقبره الشعرای تبریز به خاک سپرده شد.

حیدربابا ، همیشه سر تو بلند باد
حیدربابا ، سنون اوژون آغ اولسون !
از باغ و چشمه دامن تو فرّه مند باد
دورت بیر یانون بولاغ او لسون باغ اولسون !
از بعد ما وجود تو دور از گزند باد
بیزدن سورا سنون باشون ساغ اولسون !
دنیا همه قضا و قدر ، مرگ ومیر شد
دوئیا قضاو قدر ، اولوم-ایتیمدی
این زال کی ز گشتن فرزند سیر شد ؟
دوئیا بویی اوغولسوزدی ، یتیمدی

حیدر بابا ، ز راه تو کج گشت راه من
حیدر بابا ، یولوم سنن کج اولدی
عمرم گذشت و ماند به سویت نگاه من
عؤمروم کئچدی ، گلممه دیم ، گئج اولدی
دیگر خبر نشد که چه شد زادگاه من
هئج بیلمه دیم گؤزلرون نئج اولدی
هیچم نظر بر این ره پر پریچ و خم نبود
بیلمزیدیم دؤنگه لر وار ، دؤنوم وار
هیچم خبر زمرگ و ز هجران و غم نبود
ایتگین لیک وار ، آیریلیق وار ، اولوم وار

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۱۲۲۷/زندگینامه-شهریار-اشعار>